

عنوان مقاله:

بررسی نقش الهه ی آناهیتا در تجلی مقام زن در دوره ی ساسانی 224- 652 م

محل انتشار:

اولین همایش ملی گردشگری و طبیعت گردی ایران زمین (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

سیدسلام فتحی - دانشجوی ارشد ایران باستان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

خلاصه مقاله:

آناهیتا از دو واژه آنا+هیتا تشکیل شده است. آنا پیشوند نفی و هیتا به معنی آلودگی است و در مجموع به معنای دور از آلودگی می باشد. در زبان اوستایی ایزدبانوی (زن خدا) آبها می باشد، از دیگر معانی که به آناهیتا منتسب کرده اند رودخانه پاک می باشد. نگاه به این الهه در دوره ساسانی کمی شگفت انگیز است که هم زمان با برتری ایزدان مرد در فرهنگ های همسایه برای نمونه میترا در رم که دیگرخدایان را کاملاً ناپدید می کند. در ایران ساسانی آناهیتا به اوج می رسد و اهمیتی سیاسی می یابد. از نام آتشکده رسمی ساسانیان آذرآناهید پارس گرفته تا حضور ایزدبانو آناهیتا در مراسم تاج بخشی به شاهنشاهان است. در این مقاله تأثیر ایزد بانوی آناهیتا به عنوان یکی از عوامل اصلی تشکیل دهنده باور های سنتی و فرهنگی جامعه در ارتباط با تجلی مقام زن ایرانی مورد بررسی قرار گرفته است، که نفوذ خود را از طریق لایه های کهن فرهنگی بر واکنش های اجتماعی اعمال می کند. در واقع بررسی نقش الهه ی آنا هیتا در فرایند تجلی جایگاه زن ایرانی مسأله اصلی این تحقیق است. در این راستا تلاش شده با بسط عواملی که مقام زن را در گستره تاریخ ایران به چهره های شاخص ایزد بانو ها برجسته کرده است، مورد بررسی بیشتر قرار دهد. از این نظر به روشنی پیداست که فرهنگ رسمی و دولتی دوره ساسانی در نگاه به زن، هرچه بود، بهنسبت بهتر، انسانی تر و منصفانه تر از فرهنگ های همسایه تمدن زرتشتی در همان زمان بود و البته بسیار از این فرهنگ ها تأثیر پذیرفت.

کلمات کلیدی:

آناهیتا، میترا، زن، آتشکده، ساسانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/195802>

